

บทที่ ๑ บทนำ

๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การบริหารจัดการ พระพุทธเจ้า ตรัสรู้ว่าคุณสมบัติของผู้บริหารต้องมีจักขุมา แปลว่ามีสายตาทิยาวไกล คือมองการณ์ไกล^๑ วิสัยทัศน์ช่วยให้ผู้บริหารสามารถวาดภาพจุดหมายปลายทางได้ชัดเจนและสื่อสารให้สมาชิกภายในองค์กรยอมรับปฏิบัติตาม พระองค์ทรงกำหนดจุดหมายปลายทางในพระพุทธศาสนา อยู่ที่ว่าประเพณีปฏิบัติธรรม ซึ่งการปฏิบัติธรรมมีเป้าหมายสูงสุดคือวิมุตติ (ความหลุดพ้นทุกข์) ดังพุทธพจน์ที่ว่า “เปรียบเหมือนมหาสมุทรมีรสเดียวคือรสเค็มฉันใด ธรรมวินัยนี้ก็มีรสเดียว คือ วิมุตติ รสนั้นนั่น”^๒ การเผยแผ่พุทธธรรมเชิงรุกของพระพุทธเจ้าถือได้ว่าประสบผลสำเร็จ เมื่อทรงเสด็จไปแสดงธรรมโปรดปัญจวัคคีย์และพระยสพร้อมสหาย ๕๔ คน จนได้บรรลุอรหัตตผล นำคนเหล่านี้เข้าร่วมงานการเผยแผ่เชิงรุกสืบหน้าต่อไป^๓ เมื่อพระรัตนตรัย กล่าวคือพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เกิดขึ้นในโลกแล้ว พระองค์ได้ตรัสแก่พระสาวกทั้งหลายว่า “ภิกษุทั้งหลาย เราพ้นแล้วจากบ่วงทั้งปวง ทั้งที่เป็นของทิพย์ ทั้งที่เป็นของมนุษย์ แม้พวกเธอก็พ้นแล้วจากบ่วงทั้งปวง ทั้งที่เป็นของทิพย์ ทั้งที่เป็นของมนุษย์ ภิกษุทั้งหลาย พวกเธอจงจาริกไป เพื่อประโยชน์สุขแก่ชนจำนวนมาก เพื่ออนุเคราะห์ชาวโลก เพื่อประโยชน์เกื้อกูลและความสุขแก่ทวยเทพและมนุษย์ อย่าไปโดยทางเดียวกันสองรูป จงแสดงธรรมมีความงามในเบื้องต้น มีความงามในท่ามกลาง และมีความงามในที่สุด จงประกาศพรหมจรรย์ พร้อมทั้งอรรถและพยัญชนะบริสุทธิ์บริบูรณ์ครบถ้วน สัตว์ทั้งหลายที่มีธุลีในตาน้อย มีอยู่ย่อมเสื่อมเพราะไม่ได้ฟังธรรม จักมีผู้รู้ธรรม ภิกษุทั้งหลาย แม้เราก็จักไปยังตำบลอุรุเวลาเสนานิคม เพื่อแสดงธรรม”^๔

พระพุทธเจ้า ทรงสามารถประกาศพระพุทธศาสนาได้อย่างรวดเร็ว เป็นปีกแผ่น มั่นคง และสืบทอดมาจนถึงทุกวันนี้ เป็นเพราะพระองค์เป็นนักบริหารชั้นยอด คุณลักษณะของนักบริหารที่จะทำหน้าที่สำเร็จจุล่งไปด้วยดี เพราะพระองค์มีคุณลักษณะที่สำคัญ ๓ ประการ^๕ กล่าวคือมีปัญญา มองการณ์ไกล ผู้บริหารต้องสามารถวางแผนและฉลาดในการใช้คน คุณลักษณะข้อแรกนี้ตรงกับภาษาอังกฤษที่ว่า Conceptual Skill คือความชำนาญในการใช้ความคิด (จักขุมา) จัดการธุระได้ดี มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คุณลักษณะนี้ตรงกับคำว่า Technical Skill คือความชำนาญด้านเทคนิค (วิรุโ) ฟังพาอาศัยคนอื่นได้ เพราะเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี คุณลักษณะที่สามนี้สำคัญมาก ตรงกับคำว่า Human Relation คือความชำนาญด้านมนุษยสัมพันธ์ (นิสสัยสัมปันโน) ซึ่งพระพุทธองค์ทรงมีพระคุณสมบัติที่สำคัญทั้ง ๓ ประการนั้นครบถ้วนสมบูรณ์

^๑ อด.ต.ก. (ไทย) ๒๐/๔๕๙/๑๕๖.

^๒ วิ.จ. (ไทย) ๗/๔๐๒/๒๙๑.

^๓ วิ.ม. (ไทย) ๔/๑๒/๑๘.

^๔ วิ.ม. (ไทย) ๔/๓๒/๔๐.

^๕ สำนักงานเลขาธิการมหาเถรสมาคม, **คู่มือพระสังฆาธิการ**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๓), หน้า ๓๘.

การเผยแผ่พุทธศาสนาปัจจุบันนั้น การสื่อสารมีความก้าวหน้าและสังคมมีความซับซ้อน และมีขนาดใหญ่มากขึ้น สังคมยุคก่อนเก่าถูกเชื่อมโยงด้วยระบบการสื่อสารหลายรูปแบบ การสื่อสารเป็นกระบวนการ (Process) ที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต สังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา จนอาจกล่าวได้ว่า การสื่อสารเป็นฟันเฟืองของเครื่องจักรกลแห่งสังคมทำให้สังคมดำเนินไปอย่างไม่หยุดยั้ง^๖ พระสงฆ์ต้องมีวิธีการและเทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสม อีกทั้งต้องเป็นกัลยาณมิตร มีความรู้พอเพียง เสียงดังกังวาน ปฏิภาณว่องไว จิตใจสะอาด มารยาทเรียบร้อย^๗ เป็นผู้ปฏิบัติชอบตามพระธรรมวินัยแล้วนำมาสั่งสอนแก่ประชาชน แม้ผู้ได้สดับฟังทราบเนื้อความและปฏิบัติตามก็ได้บรรลุประโยชน์สุขสมแก่ความปฏิบัติ โดยยึดถือเหล่าพระอริยสาวกผู้เผยแผ่หลักคำสอนเป็นแบบอย่างที่ดีดังที่ปรากฏในพระไตรปิฎก

การบริหารจัดการเผยแผ่ธรรมสู่สังคมถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะการบริหารที่ดีนั้นจะต้องมีวิธีการและเทคนิคการบริหารจัดการระดับต่างๆ การบริหารกิจการคณะสงฆ์จึงถือว่าเป็นหัวใจหลักในงานบริหารกิจการคณะสงฆ์ เช่น การปกครอง การศึกษา การศึกษาสงเคราะห์ การเผยแผ่ การสาธารณูปการ และด้านการสาธารณสงเคราะห์ ตามพระธรรมวินัย กฎระเบียบของมหาเถรสมาคม^๘

การเผยแผ่ธรรมสู่สังคมแบบดั้งเดิม พระสงฆ์จะแสดงพระธรรมเทศนาบนธรรมาสน์ มีระเบียบวิธีปฏิบัติที่แน่นอน รูปแบบดังกล่าวนี้ได้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันนี้ เมื่อสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปเพราะสังคมความซับซ้อนไปด้วยปัญหาต่างๆ ประกอบกับความเจริญทางเทคโนโลยี การสื่อสารสมัยใหม่เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก ทำให้การเผยแผ่ธรรมะของพระสงฆ์ไทยในยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งรูปแบบและวิธีการ ตลอดทั้งการประยุกต์เนื้อหาสาระให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน

พระสงฆ์เป็นผู้มีบทบาทสำคัญเพราะเป็นบุคลากรส่วนหนึ่งของพระรัตนตรัย เป็นกำลังสำคัญของพระพุทธศาสนา^๙ พระสงฆ์เป็นผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ปฏิบัติตรง ปฏิบัติถูกทาง ปฏิบัติสมควร เป็นผู้ควรแก่การค่านับ ควรแก่การต้อนรับ ควรแก่ของทำบุญ ควรแก่การกราบไหว้ เป็นนอานาบุญอันยอดเยี่ยมของโลก^{๑๐} มีปณิธานในการเผยแผ่และไม่เพียงแต่ท่านจะอบรมสั่งสอนหลักธรรมให้แก่พุทธศาสนิกชนเท่านั้น ท่านยังสามารถปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมด้วย

นอกจากนั้นพระภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนาอยู่ในฐานะเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ เป็นที่พึ่งเป็นผู้อบรมสั่งสอนหลักธรรมทางศาสนาแก่พุทธศาสนิกชน เพื่อให้สังคมอยู่อย่างสงบสุข และในบางโอกาสก็ให้การสนับสนุนช่วยเหลือสงเคราะห์ชุมชนในด้านต่างๆ โดยอยู่ภายใต้กรอบอันดีงามของศาสนา จากบทบาทหน้าที่ที่กล่าวมาข้างต้นนี้ พระภิกษุสงฆ์ในพุทธศาสนาต้องเผชิญกับการ

^๖ กิตติมา สุรสนธิ, *ความรู้ทางการสื่อสาร*, (กรุงเทพมหานคร : คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน , มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๒), หน้า ๑.

^๗ องค์การเผยแผ่วัดประยุรวงศาวาสวรวิหาร, *วิชาการศาสนา*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๙๑.

^๘ กองแผนงาน, *คู่มือพระสังฆาธิการ*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๕๒), หน้า ๑๖.

^๙ เสฐียร พันธงชัย, *ศาสนาเปรียบเทียบ*, (กรุงเทพมหานคร : ผดุงวิทยาการพิมพ์, ๒๕๕๑), หน้า ๑๑.

^{๑๐} ม.ม. (ไทย) ๑๒/๗๔/๖๖.

เปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาและคุณภาพชีวิต จึงจำเป็นต้องปรับตัวให้สอดคล้องและเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่อยู่เสมอ ซึ่งความสามารถในการดำเนินการกิจต่างๆ ของพระภิกษุสงฆ์ดังกล่าวข้างต้นจัดได้ว่าเป็นภารกิจตามคุณลักษณะของงานประชาสัมพันธ์ที่สำคัญ

ในสมัยปัจจุบัน การเผยแผ่พระพุทธศาสนามีกลยุทธ์ในการเผยแผ่ได้หลายวิธี อาทิ การปฏิบัติตนให้น่าเลื่อมใสของพระสงฆ์ การเป็นผู้รอบรู้ในหลักธรรม การแสดงธรรมได้ลึกซึ้ง การพัฒนาชุมชน การสนับสนุนด้านการศึกษา การสงเคราะห์ประชาชนในด้านต่างๆ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การจัดบรรพชาสามเณร การจัดบวชชีพรามณ์ถือศีล ๘ การจัดอบรมค่ายคุณธรรมจริยธรรม การจัดแสดงนิทรรศการทางพระพุทธศาสนาต่างๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นกระบวนการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ประชาชนหันมาเข้าวัด ใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนา ได้มาเรียนรู้หลักธรรม จูงใจให้พุทธศาสนิกชนน้อมนำหลักธรรมไปประพฤติปฏิบัติขัดเกลาจิตใจให้สูงขึ้นเป็นลำดับไป เพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนาในที่สุด

การบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการนั้น ยังเกิดปัญหาด้านการเผยแผ่ หลายอย่างคล้ายกันและแตกต่างกันรวมถึงการสื่อสารที่ยังไม่ทั่วถึงบ้าง ครั้งก็ยังมีงานที่ล่าช้า การจัดกิจกรรมในทางพุทธศาสนาในแต่ละวัดยังมีการประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึงกัน และเห็นได้ชัดคือการขาดความร่วมมือระหว่างวัดต่างๆ มีความขัดแย้งกันในเรื่องการบริหารภายในวัดเช่นลาสิกขา ยศตำแหน่งหน้าที่การงาน การศึกษาปริยัติธรรม การเผยแผ่ การสงเคราะห์ทุนการศึกษาภิกษุสามเณร และญาติโยมผู้ให้ความอุปถัมภ์บารุงวัด และปัญหาอื่นๆ อีกหลายประการ ผู้วิจัยเห็นว่า การบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ ควรได้รับการพัฒนาในด้านความรู้ให้มากขึ้น และทราบถึงบทบาทของคณะสงฆ์ในเผยแผ่ ทราบการแสดงบทบาทในการพัฒนาองค์กรปกครองคณะสงฆ์เข้าใจปัญหาอุปสรรคสาเหตุและปัจจัยอื่นๆ ให้พระสงฆ์ทั้งหลายได้พัฒนาสังคมโดยประยุกต์หลักคำสอนในทางพระพุทธศาสนาให้แก่ประชาชน สามารถใช้กลวิธีหรืออุบายที่สามารถใช้คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าไปสื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้เป็นอย่างดี

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว การเผยแผ่พุทธธรรมสู่สังคม มีกลยุทธ์ในการเผยแผ่ได้หลายวิธี อาทิ การปฏิบัติตนให้น่าเลื่อมใสของพระสงฆ์ การเป็นผู้รอบรู้ในหลักธรรม การแสดงธรรมได้ลึกซึ้ง การพัฒนาชุมชน การสนับสนุนด้านการศึกษา การสงเคราะห์ประชาชนในด้านต่างๆ การจัดกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การจัดบรรพชาสามเณร การจัดบวชชีพรามณ์ถือศีล ๘ การจัดอบรมค่ายคุณธรรมจริยธรรม การจัดแสดงนิทรรศการทางพระพุทธศาสนาต่างๆ ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนเป็นกระบวนการประชาสัมพันธ์ชักชวนให้ประชาชนหันมาเข้าวัด ใกล้ชิดกับพระพุทธศาสนา ได้มาเรียนรู้หลักธรรม จูงใจให้พุทธศาสนิกชนน้อมนำหลักธรรมไปประพฤติปฏิบัติขัดเกลาจิตใจให้สูงขึ้นเป็นลำดับไป เพื่อให้เข้าถึงแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา

ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นมาจากการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม พระสงฆ์เป็นผู้นำทางด้านจิตใจต่อสังคม ควรจะมีการบูรณาการเนื้อหาสาระธรรมให้เข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยเฉพาะปัญหาที่เกิดขึ้น ควรเสนอแนะในสิ่งที่ประชาชนส่วนรวมโดยชอบธรรม แนะนำสั่งสอนประชาชนให้รู้บาปบุญ คุณ โทษ ประโยชน์ตน แกไขปัญหาชีวิตให้ถูกต้องตามหลักพุทธธรรม

ผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ” เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรคการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ เพื่อศึกษาวิเคราะห์หลักพุทธธรรม แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ และเพื่อศึกษาการบูรณาการการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ

๒. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- ๒.๑ เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรคการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ
- ๒.๒ เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ
- ๒.๓ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ

๓. ปัญหาที่ต้องการทราบ

- ๓.๑ สภาพทั่วไปและปัญหาอุปสรรคการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ เป็นอย่างไร
- ๓.๒ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ เป็นอย่างไร
- ๓.๓ การบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ เป็นอย่างไร

๔. ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ แนวคิด และทฤษฎีการบริหารจัดการ ซึ่งได้จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้ ๑.ด้านการวางแผน ๒.ด้านการจัดองค์การ ๓.ด้านการบริหารงานบุคคล ๔.ด้านการอำนวยการ ๕. ด้านการควบคุม

๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พระสงฆ์ จำนวน ๑,๓๔๙ รูป^๑

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ พระสงฆ์และประชาชน จำนวน ๒๐ รูป/คน

^๑ สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดสมุทรปราการ, สถิติพระภิกษุสามเณรจำพรรษาจังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ.๒๕๕๔, (สมุทรปราการ : สำนักงานเจ้าคณะจังหวัดสมุทรปราการ, ๒๕๕๔), หน้า ๔๙.

๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่การศึกษาวิจัย ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ ประกอบด้วย ๖ อำเภอคือ ๑) อำเภอเมือง ๒) อำเภอบางบ่อ ๓) อำเภอพระประแดง ๔) อำเภอบางพลี ๕) อำเภอบางเสาธง ๖) อำเภอพระสมุทรเจดีย์

๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ รวมเป็นระยะเวลา ๑๐ เดือน

๕. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานการเผยแพร่ธรรมในเขตปกครองคณะสงฆ์ที่ก่อให้เกิดการประยุกต์การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่

๑) การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดทิศทางการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนา พร้อมกับเป้าหมายและแผนงานต่างๆ

๒) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดระเบียบการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาให้เป็นระบบงานที่มีประสิทธิภาพ เป็นระบบวิธีทำงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

๓) การสั่งการ (Commanding) หมายถึง หน้าที่ในการสั่งการงานต่างๆ ต่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนา

๔) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาโดยมีภาระหน้าที่จะต้องเชื่อมโยงงานของทุกคนให้เข้ากันได้ และกำกับให้ไปสู่จุดหมายเดียวกัน

๕) การควบคุม (Controlling) หมายถึง ติดตามการบริหารจัดการการเผยแพร่พระพุทธศาสนาเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการทำงานต่างๆ ในระหว่างกระบวนการทำงาน

การเผยแพร่พระพุทธศาสนา หมายถึง การจัดให้มีการฟังพระธรรมเทศนา การจัดการเกี่ยวกับการอบรมสมณะและวิปัสสนากรรมฐาน การบรรยายหรือปาฐกถาธรรม การจัดศาสนพิธีต่างๆ เพื่อรักษาพิธีและวัฒนธรรมทางศาสนา และการให้ธรรมหรือการสนทนาธรรมแก่คนในชุมชนและสังคม รวมทั้งการจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนที่ยากจน ที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนในวัด และการจัดตั้งห้องสมุดไว้ในวัด เพื่อจัดหนังสือธรรมไว้เผยแพร่ให้ประชาชนได้ศึกษา

พระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ หมายถึง ตำแหน่งของพระภิกษุผู้ปกครองคณะสงฆ์

๖. ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

๖.๑ ได้ทราบสภาพทั่วไปและปัญหา อุปสรรคการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

๖.๒ ได้ทราบหลักพุทธธรรม แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการเผยแพร่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ

๖.๓ ได้การบูรณาการการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของพระสังฆาธิการ
จังหวัดสมุทรปราการ

๖.๔ ผลการวิจัยจะได้นำเสนอเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการการเผยแผ่พระพุทธศาสนา
ของพระสังฆาธิการจังหวัดสมุทรปราการ